

Φίλοι του Π.Α.Κ.

Τ.Ο. - Άννοβέρου

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ "ΣΧΕΔΙΟΥ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ"

Είσηγηση στο κεντρικό σεμινάριο στο DARMSTADT

ΜΑΗΣ 1974

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
Πρόλογος	I
Οι έσωτερικές συνθήκες στην Ελλάδα	2 -3
Οι έξωτερικές συνθήκες στην Ελλάδα	4 -5
Οι γενικές αρχές του Π.Α.Κ.	6 -9
Εφαρμογή των γενικών αρχών στην κοινωνική οργάνωση	10-13
Ανάλυση του μοντέλου οργάνωσης και διοίκησης	14-20
Γενικές παρατηρήσεις και συμπεράσματα	21-22
Όργανόγραμμα	23

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ "ΣΧΕΔΙΟΥ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ" ΤΟΥ Π.Α.Κ.

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ Π.Α.Κ.
ΣΤΟ DARMSTADT ΤΟ ΜΑΗ ΤΟΥ 1974

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Θά επιχειρήσουμε νά αναλύσουμε καί νά σχολιάσουμε τό σχέδιο τοῦ Π.Α.Κ. γιά τήν μελλοντική κοινωνική καί πολιτική δομή στήν Ἑλλάδα.

Κατ' ἀρχήν παρατηροῦμε ὅτι :

α) Πρόκειται γιά μιᾶς συγκεκριμένη χώρα, τήν Ἑλλάδα, στήν ὁποία ἀναφέρεται τό σχέδιο αὐτό. Θά πρέπει λοιπόν νά παίρνει ὑπ' ὄψη του τίς ἐσωτερικές καί ἐξωτερικές συνθήκες, πού ὑπάρχουν στή χώρα αὐτή. Θά πρέπει δηλαδή νά εἶναι πραγματοποιήσιμο καί ὄχι οὐτοπιστικό.

β) Εἶναι σχέδιο μιᾶς συγκεκριμένης ομάδας, ἑνός ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος, τοῦ Π.Α.Κ., καί θά πρέπει, βέβαια, νά συμφωνεῖ μέ τίς γενικές ἀρχές αὐτῆς τῆς ομάδας.

Θά ἀρχίσουμε ἀπό αὐτά τά δύο σημεῖα.

Τή σύντομη δηλαδή παρουσίαση :

α) Τῶν ἐξωτερικῶν καί ἐσωτερικῶν συνθηκῶν στήν Ἑλλάδα καί

β) Τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ Π.Α.Κ.

Σημείωση : ἡ ἀνάλυση αὐτή ἔγινε μέ βάση τή προσούρα
" Στόχοι τοῦ ἀγῶνα τοῦ Π.Α.Κ. - Σχέδιο γιά συζήτηση" .

A. ΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

A.1 ΟΙ έσωτερικές συνθήκες

α) Οικονομικές : 'Η 'Ελλάδα, όσον άφορᾷ στό οίκο-
νομικό καί κοινωνικό της σύστημα, άνήκει στίς καπιτα-
λιστινές χῶρες. "Όσον άφορᾷ στό επίπεδο τής άνάπτυξης
τής έλληνικῆς οίκονομίας, σέ σύγκριση π.χ. μέ τίς
πλούσιες βιομηχανικές χῶρες τής Εύρώπης, ή 'Ελλάδα εί-
ναι μία υπανάπτυκτη χῶρα.

'Η κατάσταση αύτή τής έλληνικῆς οίκονομίας, σέ συνδυασμό
μέ τούς υπόλοιπους δεσμούς της (στρατιωτικούς) μέ καπι-
ταλιστινές χῶρες τής Εύρώπης καί κυρίως μέ τίς Ε.Π.Α.,
όδηγησαν τήν έλληνική οίκονομία στήν άπόλυτη έξάρτηση
άπό τό ξένο μονοπωλιακό κεφάλαιο.

'Από οίκονομική άποψη λοιπόν, άποτελεῖ σήμερα ή 'Ελ-
λάδα πεδίο άσύδοτης δράσης τών ξένων μονοπωλίων γιά
τήν έξασφάλιση άπίστευτα προνομιακῶν συμβάσεων γιά έπεν-
δύσεις καί γιά τή ληστρική έκμετάλλευση τών έλληνικῶν
φυσικῶν πόρων καί τοῦ έλληνικοῦ έργατικοῦ δυναμικοῦ.

β) Πολιτικές : Δουλικός καί άνίσχυρος υπήρέτης τών
σχέδιων αὐτῶν τοῦ ξένου μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου στήν
'Ελλάδα εἶναι αὐτοί, πού σήμερα άποτελοῦν τόν "κυβερ-
νητικό" μηχανισμό, ή στρατιωτική χούντα δηλαδή καί τό
άστυνομικό της κράτος.

Δουλικά εἶναι αὐτά τά πρόσωπα άπέναντι στούς ξένους
έπιχειρηματίες γιατί αὐτοί, έκτός άλλων, τούς στηρίζουν
στήν έξουσία καί παρατείνουν τήν παραμονή τους σ' αύτή .
'Ανίσχυροι εἶναι γιατί δέν βρῆκαν άνταπόκριση στίς
μᾶζες τοῦ έλληνικοῦ λαοῦ.

'Εκτός άπό αὐτούς τούς κάτοχους τής έξουσίας τοῦ
κρατικοῦ μηχανισμοῦ, υπάρχουν στήν 'Ελλάδα καί οἱ έκ-
πρόσωποι τών προχουντικῶν κοινοβουλευτικῶν δυνάμεων, οἱ
άποκαλούμενοι "παλαιοί πολιτικοί".

'Ο ρόλος τους στήν έλληνική ιστορία φαίνεται νά ἔληξε
μέ τό ξενοκίνητο στρατιωτικό πραξικόπημα τής 21.4.67,
όχι έξ' αίτίας αὐτοῦ τοῦ ίδιου τοῦ πραξικοπήματος, άλ-
λά έξ' αίτίας τοῦ άδιέξοδου πού εἶχαν οδηγηθεῖ τά
πολιτικά πράγματα στήν 'Ελλάδα λόγω :

πολιτικά πράγματα στήν 'Ελλάδα λόγω :

- τῆς ἀφύπνισης καί μαχητικῆς κινητοποίησης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπό τῆ μιᾶ μεριά καί

- τῶν πραξικοπηματικῶν ἐνεργειῶν τοῦ ξενοκίνητου καί ξενόδουλου ἑλληνικοῦ "παρακυβερνητικοῦ μηχανισμοῦ", σέ συνδυασμὸ μέ τὴν ἀνικανότητα τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας νὰ ἀντιμετωπίσουν τίς παρακρατικές δυνάμεις, μέ τὴ σωστή καί μεθοδική καθοδήγηση τῶν κινητοποιημένων λαϊκῶν μαζῶν καί τὴν κατὰ τὸ δυνατό ἐκμετάλλευση τῶν συνταγματικῶν τους δυνατοτήτων.

Οἱ λαϊκές μάζες ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ἔχουν προχωρήσει πολὺ στήν ἀφύπνισή τους καί τὴ συνειδητοποίηση τοῦ πλαισίου στὸ ὁποῖο ἀναγκάστηκαν νὰ ζοῦν.

Ύστερα ἀπὸ τὴν ἐφτάχρονη ἔνταση τῆς καταπίεσης ἀπὸ τὸ ἀστυνομικὸ κράτος τῆς χούντας καί τῆς ἐκμετάλλευσης ἀπὸ τὸ ξένο ἀλλά καί τὸ ἐξαρτημένο ἑλληνικὸ κεφάλαιο, δέν ὑπέκυψαν παραδεχόμενοι τῇ χούντᾳ καί τοὺς ἀφεντάδες τῆς καί ἐπιπλέον ξεπέρασαν τὰ παλαιὰ πολιτικά πρόσωπα καί σχήματα καί τάχτηκαν στίς γραμμές ἑνὸς ἀσυμβίβαστου ἀγώνα μέ μακριές καί πλατιές προοπτικές.

γ) στρατιωτικές : Οἱ ἑλληνικές στρατιωτικές δυνάμεις σὰν ἡγεσία ἔχουν περάσει στὸν ἀπόλυτο ἔλεγχο τῶν ἀντίστοιχων ἀμερικανικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐνῶ σὰν μηχανισμός χαρακτηρίζονται ἀπὸ πλήρη διάλυση. Εἶναι ἀδύνατο, ὕστερα ἀπὸ τίς διαδοχικές ἐκκαθαρίσεις καί τίς φατριαστικές διαιρέσεις, νὰ θεωρηθοῦν σὰν δεμένο σύνολο, ποὺ μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ ἀποτελεσματικὰ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἐξωτερικοῦ κινδύνου. Ὁ ρόλος τους περιορίζεται στήν ἀστυνόμηση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Μέ κανένα ὅμως τρόπο δέν εἶναι δυνατόν νὰ συμφωνοῦν τὰ στρατευμένα ἑλληνικά νειᾶτα μέ ὅλη αὐτὴ τὴν κατάσταση τοῦ ἐθνικοῦ ξεπουλήματος καί παρακμῆς.

A.2 ΟΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

α) Οικονομικές : Στήν 'Ελλάδα έχουν επενδυθεῖ εὐρωπαϊκά καὶ ἀμερικάνικα κεφάλαια, κυρίως μονοπωλιακοῦ χαρακτήρα, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα εἶναι δεμένα μετὰ τὴν ἀνάγκη γιὰ τὴν ὑπαρξὴ ἀγρίων καταπιεστικῶν καὶ ἐκμεταλλευτικῶν συνθηκῶν ἢ τουλάχιστον μετὰ τὴν ἀστική κοινωνική δομὴ σὲ μιὰ ὑπανάπτυκτη χώρα. Κίνητρο τῶν ἐπενδύσεων, ἰδιαίτερα τῆς τελευταίας ἐφταετίας, ἦταν ἡ δυνατότητα τῆς ἀσύδοτης κερδοσκοπίας. Ἡ παραμικρὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνατροπὴ αὐτῶν τῶν συνθηκῶν θὰ συναντήσῃ τὴν ὑπολογισμένη ἀντίδραση τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων, ποῦ σύμμαχο καὶ ἐν μέρει ὄργανό τους θὰ ἔχουν τίς πολιτικές καὶ στρατιωτικές δυνάμεις τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν ποῦ ἔχουν ἐπενδύσεις στὴν 'Ελλάδα.

β) Πολιτικοστρατιωτικές : Στὸ διεθνῆ πολιτικὸ καὶ στρατιωτικὸ χῶρο ἡ 'Ελλάδα εἶναι στενὰ δεμένη μετὰ τὴ δυτική συμμαχία. Ἡ στρατηγικὴ τῆς σημασία σὰν βάσης καὶ ὀρμητήριου γιὰ ἐπεμβάσεις ἢ τουλάχιστον ἐπιρροὴ στὸν καίριο γιὰ τοὺς καπιταλιστές-ἱμπεριαλιστές χῶρο τῆς μέσης ἀνατολῆς ἀλλὰ καὶ τῆς μεσογείου ὁλόκληρης εἶναι μεγάλη. Ἐντὸς αὐτοῦ ἰδιαίτερα βαρύνει καὶ ἡ ἐπιρροή του ποῦ θὰ εἶχε ἡ ἐπιτυχία ἐνὸς ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος μετὰ σοσιαλιστικὸ περιεχόμενο στὴν 'Ελλάδα, σὰν παράδειγμα γιὰ τοὺς λαοὺς ἄλλων χωρῶν ὅπως π.χ. ἡ Τουρκία, ἡ Ἰσπανία, ἡ Πορτογαλλία καί, ἴσως, ἡ Ἰταλία.

Ὅλα αὐτὰ συνιστοῦν τίς μεγάλες δυσκολίες, ποῦ ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἓνα ἐθνικοαπελευθερωτικὸ - σοσιαλιστικὸ κίνημα στὴν 'Ελλάδα, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ στὴν ἀντίδραση τῶν ξένων καπιταλιστικῶν - ἱμπεριαλιστικῶν συμφερόντων. Ἀλλὰ ὑποδηλώνουν ταυτόχρονα καὶ τὴν ἀναγκαιότητα ἐνὸς τέτοιου ἀγῶνα. Ἀλλοιῶς εἶναι ἀδύνατη μιὰ ριζικὴ καὶ ὀριστικὴ λύση τῶν προβλημάτων τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Γιατὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐνὸς μετριοπαθοῦς ἀγῶνα μετὰ περιορισμένους στόχους, πιθανώτατα δὲν θὰ δικαιώσῃ τίς θυσίες του.

Είναι πολύ σημαντικό έπομένως, όταν έκραγεῖ ένα τέτοιο κίνημα, νά έξελιχτεῖ γρήγορα καί νά έδραιωθεῖ πρίν βροῦν τό χρόνο καί τή δικαιολογία νά αντιδράσουν οἱ έξωτερικοί μας έχθροί καί οἱ ντόπιοι συνεργάτες καί ύπηρέτες τους.

Μετά τή σύντομη αὐτή άνασκόπηση, προκύπτει ὅτι ένα πολιτικό - κοινωνικό πρόγραμμα γιά τήν 'Ελλάδα θά πρέπει κατ' ανάγκην νά προβλέπει τά εξής :

- Τήν κατάργηση τῆς οἰκονομικῆς, στρατιωτικῆς καί πολιτικῆς εξάρτησης τῆς 'Ελλάδας ἀπό τό ξένο μονοπωλιακό κεφάλαιο καί τά ἱμπεριαλιστικά συμφέροντα τῶν Ε.Π.Α. κυρίως, γιατί αὐτά ἀποτελοῦν τή βαθύτερη αἰτία γιά τά σημερινά πάθη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

- Τήν κατάργηση τῶν καπιταλιστικῶν παραγωγικῶν σχέσεων καί τοῦ ἀστικοῦ κοινωνικοῦ συστήματος, πού σήμερα ὑπάρχουν στήν 'Ελλάδα, γιατί αὐτά ἀποτελέσαν τά ὀρμητήρια καί τά στηρίγματα τοῦ διεθνoῦς καπιταλισμοῦ καί ἱμπεριαλισμοῦ στήν προσπάθειά του γιά τήν ὑποδούλωση τῆς πατρίδας μας.

- Τήν έξόντωση τῶν αντιδραστικῶν ἐκείνων δυνάμεων, πού ἐστήριξαν καί ἐσυντήρησαν τό λαομίσητο χουντικό καθεστῶς ἀλλά καί γενικώτερα τό ἔνοχο κράτος τῆς δεξιᾶς, ὥστε ποτέ πιά νά μή μπορέσουν νά παίξουν αὐτό τό ρόλο.

- Τή συνεπῆ καί ἀδιάλλακτη τακτική γιά τήν ἐπιτυχία αὐτῶν τῶν σκοπῶν, ὥστε νά κερδίσει τήν ἐμπιστοσύνη τῶν λαϊκῶν μαζῶν καί νά συγκεντρώσει γύρω του τά ἀξιολογώτερα, τά πιά προοδευτικά καί μαχητικά στοιχεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

"Όλα αὐτά περιλαμβάνονται στό σχέδιο αὐτό τοῦ Π.Α.Κ., στήν πρώτη καί τή δεύτερη σελίδα.

Εἶναι έπομένως τό πρόγραμμα αὐτό σέ γενικές γραμμές προσαρμοσμένο στίς ἀνάγκες πού πηγάζουν ἀπό τίς ἐσωτερικές καί έξωτερικές οἰκονομικές - στρατιωτικές - πολιτικές συνθήκες, πού ὑπάρχουν στήν 'Ελλάδα.

B. ΟΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ Π.Α.Κ.

Οί αρχές αυτές είναι οί εξής τρεῖς :

- Ἐθνική ἀνεξαρτησία
- Λαϊκή κυριαρχία (μέ μηχανισμό τή δημοκρατική διαδικασία)
- Κοινωνική δικαιοσύνη (στά πλαίσια μιᾶς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας)

καί μάλιστα :

ἡ ἔθνική ἀνεξαρτησία σάν προϋπόθεση γιά τήν λαϊκή κυριαρχία καί αὐτή σάν προϋπόθεση γιά τήν πραγμάτωση τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

"Ἄς δοῦμε τώρα ἀναλυτικά αὐτό τό ἰδεολογικό τρίπτυχο καί ἄς ἐρευνήσουμε τή σύνδεση ἀνάμεσα στά στοιχεῖα του.

B.1 ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ποτέ μιᾶ κοινωνία ἀνθρώπων δέν πρόκειται νά δώσει ὀριστική λύση στά προβλήματα, πού ἀπό καιρό σέ καιρό τήν συνταράζουν καί τήν ἀναστατώνουν, ἂν δέν κατορθώσει νά ἐφαρμόσει ἓνα σύστημα, πού νά ἐξασφαλίζει τήν κοινωνική δικαιοσύνη.

Ἡ φιλελεύθερη ἀστική δημοκρατία διατύπωσε τήν κοινωνική δικαιοσύνη σάν πρόθεση καί εὐχή, ἀποδείχτηκε ὅμως ὅτι δέν εἶναι σέ θέση νά τήν πραγματώσει. Αἰτία εἶναι, μέ λίγα λόγια, τό ὅτι δέν εἶδε τήν κοινωνική δικαιοσύνη σάν κοινωνικό ὀργανωτικό σχῆμα, ἀλλά σάν ἰδεολογικό σχῆμα, ὅχι σάν πράξη ἀλλά σάν ἰδανικό καί τό ὅτι ἀρνήθηκε τόν ταξικό χαρακτήρα τοῦ ἀγῶνα γιά τήν πραγμάτωσή της.

Ἀλλά τί ἐννοοῦμε ἀναλυτικώτερα μέ τόν ὅρο "κοινωνική δικαιοσύνη" ;

α) Τήν κατάργηση τῆς ἐκμετάλλευσης τοῦ ἀνθρώπου ἀπό ἄνθρωπο, ἐκμετάλλευσης πού συνδυάζεται κατ' ἀνάγκη μέ καταπίεση.

β) Τήν ἐξασφάλιση ἴσων δυνατοτήτων σέ ὅλα τά μέλη τῆς κοινωνικῆς ομάδας.

γ) Τήν κατοχύρωση ἀπέναντι στό σχηματισμό καί τήν ἀνάπτυξη προνομιούχων στρωμάτων τοῦ πληθυσμοῦ, παρὰ τίς ἀρχικά ἴσες δυνατότητες.

Πρός τοῦτο θά πρέπει τό μέσο βιωτικό ἐπίπεδο τῆς κοινωνικῆς ομάδας (πού καθορίζεται σέ γενικές γραμμές ἀπό τήν περιουσία, τήν παραγωγικότητα καί τό πλήθος της) νά ἀποτελεῖ καθοριστικό στοιχεῖο τοῦ πλαισίου στό ὁποῖο ζοῦν καί κινοῦνται τά μέλη της.

Αὐτό σημαίνει ὅτι σύμφωνα μέ τήν κοινωνική ὁργάνωση δέν θά μποροῦν ομάδες ἢ ἄτομα, γιά διάφορους λόγους, νά κατέχουν βιωτικό ἐπίπεδο σημαντικά ἀνώτερο ἀπό τό μέσο, οὔτε, ὅμως, θά γίνεται ἀνεκτό, ἄλλες ὑποομάδες ἢ ἄτομα νά πέφτουν σημαντικά κάτω ἀπό τό μέσο ὅρο.

Ἡ διευκρίνιση εἶναι ἀπαραίτητη, γιατί ἀκόμα καί ὅταν στό ξεκίνημα μιᾶς κοινωνίας οἱ δυνατότητες πού παρέχονται σέ ὅλους εἶναι κοινές, οἱ διαφορές πού ὅπως-οἴποτε θά ὑπάρχουν στά μέλη τῆς κοινωνίας σάν ἄτομα καί στίς τυχαῖες δυνατότητες πού θά τοῦς δοθοῦν, ἂν ἐπιτραπεῖ νά ἐκδηλωθοῦν καί νά ἀναπτυχθοῦν ἀνεμπόδιστα, θά ὁδηγήσουν στήν πόλωση τῆς ομάδας, στό σχηματισμό δηλαδή ὑποομάδων, πού θά διαφέρουν στήν κοινωνική τους κατάσταση καί θά ἐνδιαφεροῦν γιά τή διατήρηση τῶν δημιουργημένων προνομίων τους.

Τό καθεστώς τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης πρέπει ἐπομένως νά προβλέπει :

- α) ἴσες δυνατότητες γιά ὅλους
- β) προληπτικό μηχανισμό γιά τήν ἀποφυγή τῆς πόλωσης κατά τή λειτουργία τοῦ συστήματος.

Τό πρῶτο πραγματοποιεῖται σέ μιά σοσιαλιστική κοινωνία

Τό δεύτερο βοηθιέται ἀπό τήν ἀποκέντρωση σέ συνδυασμό μέ τήν αὐτοδιαχείρηση καί τή διατήρηση τῆς μορφῆς τοῦ ταξικοῦ ἀγῶνα.

Ἡ ἀποκέντρωση καί ἡ αὐτοδιαχείρηση ἀποτελοῦν οὐσιαστική πραγματοποίηση τῆς δημοκρατικῆς διαδικασίας, τῆς ἄμεσης συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ στό μηχανισμό σχεδιασμοῦ καί ἐκτέλεσης.

B.2 Η (χωρίς όρους) ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

‘Η εξασφάλιση του σωστού κοινωνικού προγράμματος δεν αρκεί για τό σωστό αποτέλεσμα. ‘Ο διοικητικός μηχανισμός για κανένα λόγο δεν πρέπει νά κηδεμονευτεί από μειοψηφίες, στό όνομα π.χ, τής "πολιτικής ανωριμότητας" του λαού, αλλά νά συνδεθεί άμεσα, χωρίς όρους, μέ τό λαό. ‘Αλλοιώς οί κοινωνικές επαγγελίες κινδυνεύουν νά μείνουν μόνο σχήμα, ένω ή έξουσία θά συγκεντρωθεί σέ μιά όλιγαρχία είτε κεφαλαιοκρατική είτε γραφειοκρατική.

‘Αλλά ή δύναμη καί ή έξουσία δεν έχει μόνο πολιτική, κυβερνητική μορφή αλλά, καί κατά κύριο λόγο, τή μορφή τής δύναμης τών όπλων, πού είναι καί ή μόνη άναμφισβήτητη.

Δέν πρέπει επομένως ή λαϊκή κυριαρχία νά περιοριστεί στήν πολιτική μορφή έξουσίας, αλλά σέ κάθε στιγμή νά μπορεί νά έκφραστεί αποτελεσματικά μέ τά όπλα.

Αυτό σημαίνει λαό ένοπλο μέ αυτόδιοίκηση τής δύναμης του = δυναμική λαϊκή κυριαρχία.

B.3 ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

Μέχρι στιγμής μελετήσαμε τό πώς θά θέλαμε νά δοῦμε τήν κοινωνική ομάδα νά ζει καί νά διοικείται. Δέν εξέτάσαμε όμως τά πλαίσια στά όποια θά βρίσκεται. Καί τά πλαίσια υπάρχουν, γιατί τό σχέδιο δεν άφορά σέ τόπο ή ομάδα απομονωμένη, αλλά σέ ένα λαό, ένα κράτος ανάμεσα σέ άλλα κράτη.

‘Η πικρή πεῖρα στήν ‘Ελλάδα, πού σέ πολλούς μας έγινε συνείδηση τά τελευταῖα χρόνια, δείχνει πώς ή κυριώτερη, ή πρωταρχική αίτία τών πηθών μας είναι ή εξάρτησή μας από άλλες, έθνικές καί (σύμφωνα μέ τίς μοντέρνες εξελίξεις) πολυεθνικές ομάδες καί συμφέροντα. Καί άν κάτω από τέτοιο καθεστώς είναι δύσκολο καί άκρивоπλήρωτο τό νά πετυχαίνει κανείς αίτήματα περιορισμένου χαρακτήρα *, τό νά προσπαθεί κανείς νά αλλάξει τό κοινωνικό καθεστώς κάτω από τήν παράλληλη παραδοχή τής εξάρτησης, δείχνει ότι δεν έχει καταλάβει πού βρίσκεται.

(* Περιορισμένου χαρακτήρα δέν είναι μόνο τό αίτημα π.χ. αύξησης μισθών ή μείωσης τών φόρων • καί αύτή ή άλλαγή κυβερνώντος κόμματος, στά δεδομένα πλαίσια τής εξάρτησης, άποδείχεται κοροϊδία.)

Προκύπτει επομένως, κατά τήν αντιμετώπιση τής ρεαλιστικής εφαρμογής τών προηγούμενων άρχών, σάν άπαραίτητη προϋπόθεση καί πρώτο βήμα, ή πραγματοποίηση τής έθνικης ανεξαρτησίας (οίκονομικής, πολιτικής καί στρατιωτικής).

*Αναμφαιώνοντας μπορούμε νά ποϋμε ότι :
Γιά τήν πραγματοποίηση τής σοσιαλιστικής κοινωνίας (του καθεστώτος δηλαδή κοινωνικής δικαιοσύνης), άπαραίτητη προϋπόθεση είναι ή έθνική ανεξαρτησία καί πώς ή κατοχύρωση του συστήματος καί ή προστασία τών θεσμών απαιτούν : δημοκρατική διαδικασία άλληλένδετα δεμένη μέ τήν δυναμική λαϊκή κυριαρχία.

Παρένθεση : Σέ όλα όσα αναφέραμε προηγούμενα, τό αντίκείμενο βέβαια τής φροντίδας μας ήταν ο άνθρωπος καί τό περιβάλλον του. Άλλά εξετάσαμε τά διάφορα θέματα μόνον όσον αφορά σέ κοινωνικές ομάδες.

Είναι άπαραίτητο έδω νά τονιστεϊ, πώς γιά νά είναι ένα κοινωνικό - πολιτικό πρόγραμμα ανθρώπινο, πρέπει νά αναγνωρίζει τόν άνθρωπο σάν αξία καί νά τόν σέβεται σάν άτομο. Ναί μέν τό συμφέρον του κοινωνικού συνόλου είναι σπουδαία θέση, αλλά δέν πρέπει νά οδηγεί στήν καταπίεση του ανθρώπου σάν ατόμου.

Πρέπει λοιπόν νά εξασφαλιστούν :

α) άρχές γιά τή σχετική προστασία του ατόμου μέσα στό σύνολο από τήν κατάχρηση τής έννοιας του καλού του συνόλου. (π.χ. χάρτης ανθρωπίνων δικαιωμάτων του Ο.Ε.Ε.)

β) όχι μόνον άρχές, αλλά καί θεσμοί καί διαδικασία, πού νά εξασφαλίζουν τήν εφαρμογή τους. (π.χ. ο θεσμός τής ανεξαρτητής δικαιοσύνης καί ή δημοκρατική διαδικασία).

Γ. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Τό πρώτο βήμα στήν πραγματοποίηση τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης εἶναι ἡ κατοχύρωση τῆς κοινωνικῆς ιδιοκτησίας τῶν παραγωγικῶν μονάδων.

Δέν ὑπάρχει πιά ἡ ἀτομική ιδιοκτησία, αἰτία δημιουργίας ἰσχυρῶν ἀτομικῶν ἢ ὁμαδικῶν συμφερόντων, μέ ἀποτέλεσμα τήν ἀνάδειξη καί ἐπιβολή ἀτόμων ἢ ὁμάδων, οἱ ὁποῖες, στό ὄνομα τῆς "ἐθνικῆς οἰκονομίας", τῆς "βιομηχανικῆς ἀνάπτυξης" ἢ ὅπως ἄλλοιῶς ὀνομάζουν τά συγκαλυμμένα ταξικά τους συμφέροντα, ἀρχίζουν νά ἐν-μεταλλεύονται τό ἐργατικό καί ἀγροτικό δυναμικό τῆς χώρας, νά καταπιέζουν τίς μεγάλες μάζες τοῦ πληθυσμοῦ, νά καταδιώκουν ἄγρια τίς προοδευτικῆς δυνάμεις, νά καλλιεργοῦν μεθοδικά τήν ὀπισθοδρόμηση καί τό σκοταδισμό, γιά νά μποροῦν ἀνεμπόδιστοι νά κερδοσκοποῦν.

Τά ἰσχυρά αὐτά ἀτομικά καί ὁμαδικά συμφέροντα, ὁδηγοῦν στήν ἀρχή στό σχηματισμό ἑνός οἰκονομικοῦ κατεστημένου, τό ὁποῖο γιά τήν ἀνεμπόδιστη προώθηση τῶν συμφερόντων του ἀποκτᾷ ἀπό τά παρασιήνια ἢ καί ἀνοιχτά τόν ἔλεγχο τῶν λαϊκῶν ἀντιπροσωπευτικῶν δυνάμεων στίς κοινοβουλευτικῆς δημοκρατίες, δηλαδή τῆς βουλῆς καί τῆς κυβέρνησης.

Γιά τήν ἀσφαλέστερη ἐξασφάλιση τῆς πλεονεκτικῆς θέσης, πού ἔχει ἤδη κατακτήσει, καί μέ τή βοήθεια πλέον τῆς ὑποχείριάς του ἀντιπροσωπευτικῆς ἐξουσίας (νομοθετικῆς καί ἐκτελεστικῆς), προχωρεῖ καί στήν κατάληψη τοῦ ἑλέγχου τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας.

Ἔτσι πλέον ἔχουμε τό γνωστό μας σχῆμα τῆς τριπλῆς ἐξουσίας : οἰκονομικό κατεστημένο, μέ ὄργανο τήν ἀντιπροσωπευτική "λαϊκή" ἐξουσία καί προστάτη τόν ἐνοπλο "ἐθνικό" στρατό.

Προσπάθειες καταπολέμησης τῆς δημιουργίας ἑνός τέτοιου κατεστημένου μέ τή σταδιακή κατάργηση τοῦ πλαισίου στό ὁποῖο ζεῖ στίς παραδοσιακές ἀστικές κοινωνίες, τῆς ἐλεύθερης οἰκονομίας ὅπως λέγεται, καί προώθηση τῆς ἀρχῆς τῆς κρατικῆς ιδιοκτησίας καί ἐλέγχου στήν οἰκονομία, ἢ κρατικοποίησης ὅπως τή λένε, ὁδηγεῖ σέ ἀποτυχία.

Καί τοῦτο γιατί ἡ κρατική ἐξουσία, στήν ἀστική κοινο-
βουλευτική δημοκρατία, βρίσκεται καίω ἀπό τόν ἔλεγχον
αὐτοῦ τοῦ ἴδιου τοῦ κατεστημένου.

"Αν ὑποθέσουμε δέ ὅτι παρ' ὅλες τίς ἀντίξοες συν-
θήκες, καταφέρνουν οἱ λαϊκές δυνάμεις νά ἀφυπνιστοῦν
καί μαχητικά πλέον, στά πλαίσια ὅπως πάντα τῆς "ἀστι-
κῆς δημοκρατίας δυτικοῦ τύπου", νά ἔχουν τίς πρῶτες
ἐπιτυχίες γιά τήν ἀπόκτηση ἐλέγχου τοῦ κρατικοῦ μηχαν-
ισμού, τότε τό τί συμβαίνει εἶναι γνωστό :

Ὁ ἔνοπλος φρουρός τῶν συμφερόντων τοῦ κατεστημένου καί
κατ' εὐφημισμόν "ἐθνικός στρατός" ἐπεμβαίνει γιά τήν κατά-
πνιξη τοῦ λαϊκοῦ κινήματος μέ τή βία. "Αν παρ' ὅλα
αὐτά ὁ λαός ἀνθίσταται, δέν διστάζει ἡ κρατοῦσα τάξη,
στό ὄνομα ἑνός "ἐπερχόμενου κομμουνιστικοῦ κινδύνου" π.χ.,
νά ἐπιβάλλει καθεστώσ ἀπροκάλυπτης δικτατορίας .

Σήμερα μάλιστα στήν Ἑλλάδα, ἡ κατάσταση εἶναι ἀκό-
μα πιό κρίσιμη στό συσχετισμό τῶν δυνάμεων γιατί ἡ
ἐλληνική κρατοῦσα τάξη δέν ἔχει τόσο ἰδιόκτητα συμφέ-
ροντα, ἀλλά πρακτορεύει ἄλλα ἰσχυρότερα, ἄλλοεθνῆ καί
πολυεθνῆ.

Τό συμπέρασμα εἶναι, ὅτι ὁ ἐλληνικός λαός οὔτε στό
ἀστικό κοινοβουλευτικό σύστημα βλέπει νά πραγματοποιεῖται
ἡ κυριαρχία του, ἀλλά οὔτε μέ βαθμιαῖες κρατικοποιήσεις
μπορεῖ νά ἐλπίζει στή μείωση τῆς δύναμης τῆς κρατού-
σας τάξης καί τῶν πατρῶνων της (π.χ. Χιλή)

Φτάνουμε λοιπόν στή μόνη λύση πού ἀπομένει, στό κα-
θεστώσ τῆς κοινωνικῆς ἰδιοκτησίας τό ὁποῖο, ἐπειδή εἶναι
ἀντίθετο στά συμφέροντα τῶν πολυεθνικῶν μονοπωλίων, πρέ-
πει νά τό βλέπει κανεῖς ἀναπόσπαστα δεμένο μέ τήν
ἐθνική ἀνεξαρτησία.

Ἀλλά ὁ ἐλληνικός λαός δέν ὑπέφερε μόνο ἀπό τήν
ἔλλειψη κοινωνικῆς δικαιοσύνης μέ τή μορφή τῆς οἰκο-
νομικῆς ἀνισότητος. Τοῦ ἔλειψε ἡ ἀληθινή δημοκρατική
διαδικασία, ἡ λαϊκή κυριαρχία, ὁ σεβασμός, τέλος, τῶν
στοιχειωδῶν ἔστω ἀνθρώπινων δικαιωμάτων.
Εἶναι ἐπομένως γιά τόν ἐλληνικό λαό ἡ κοινωνική δικαι-
οσύνη χωρίς τήν ἄσκηση τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας "μισή
λύση". Μ' ἄλλα λόγια, μιᾶ σοσιαλιστική κοινωνία μέ συγ-
κεντρωτικό διοικητικό σύστημα δέν ἀνταποκρίνεται στούς
-12-

πόθους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλά καί κάθε λαοῦ.

Μέ συνεπῇ, ἐπαγωγικό τρόπο, καταλήγουμε λοιπόν στό προτεινόμενο ἀπό τό Π.Α.Κ. σύστημα κοινωνικῆς ἰδιοκτησίας, ὅπου κοινωνικοποίηση δέν σημαίνει κρατικοποίηση, ἀλλά ὅτι τόσο ἡ ἰδιοκτησία ὅσο καί ὁ ἐλεγχος τῶν παραγωγικῶν μονάδων καί διαδικασιῶν περνοῦν στούς ἀντίστοιχους κάθε φορά φορεῖς (π.χ. κοινότης, περιφέρεια, ἔθνος).

Νέο στοιχεῖο στήν καινόργια μορφή τοῦ σχεδίου εἶναι καί ὁ λεπτομερέστερος ὁρισμός γιά τήν ἐξαίρεση τῆς μικρῆς ἀγροτικῆς ἢ βιοτεχνικῆς ἐπιχείρησης, ἡ ὁποία παίρνει μιᾶ ἀντίστοιχη καθωρισμένη μορφή κοινωνικοποίησης, τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Νέο στοιχεῖο εἶναι ἐπίσης τὰ περί συνδικαλιστικῶν σωματείων γιά τή διενδίκηση τῆς κατὰ κλάδο δίκαιας κατανομῆς εἰσοδήματος.

ΠΑΡΕΝΘΕΣΗ : Τό σχῆμα πού περιγράφηκε παραπάνω συνδέ-
εται κατὰ ἄμεσο τρόπο μέ τήν ἐκπαίδευση καί τήν πνευ-
ματική καλλιέργεια τοῦ πληθυσμοῦ. Καί νά γιατί :

Στήν κοινωνία πού προτείνεται, ὅλη ἡ ἐξουσία κατ-
ευθύνεται καί μοιράζεται στή βάση, στό λαό. Γιά νά
ἀναλάβει ὅμως μέ συνέπεια καί ἀποτελεσματικότητα ὁ λαϊ-
κός πληθυσμός θέματα ὅπως : οἰκονομική ἀνάπτυξη, ὁμαλή
λειτουργία τῶν θεσμῶν, σωστή χρήση τῆς ἔνοπλης δύναμης,
ὀρθή τοποθέτηση στό διεθνή χῶρο καί πάνω ἀπ' ὅλα ἐν-
συνείδητο καί ἀποτελεσματικό ἔλεγχο τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀρ-
χῶν καί θεσμῶν τῆς νέας κοινωνίας, εἶναι ἀπαραίτητη ἡ
μόρφωσή του καί ἡ ἄρτια εἰδική ἐκπαίδευση.

Πρωταρχική σημασία λοιπόν γιά τήν ἀνάπτυξη καί τήν ἄ-
μυνα τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας ἀποτεῖ τό θέμα "ἐκ-
παίδευση" .

"Ἐνα προτεινόμενο σχετικό προοδευτικό μέτρο εἶναι τό περί
δωρεάν καί ὑποχρεωτικῆς ἐκπαίδευσης .

"Ἄλλοι προοδευτικοί θεσμοί :

- ὑποχρεωτική ἀπασχόληση γιά ὅλους
- δωρεάν κοινωνική ἀσφάλιση
- κοινωνική καί οἰκονομική ἰσότητα τῶν δύο φύλων
- διαχωρισμός κράτους καί ἐκκλησίας
- γιά τοὺς τυχόν θρησκευόμενους, ἐλευθερία θρησκευ-
τικῶν πεποιθήσεων
- τέλος, ἀνεξαρτησία τῆς δικαιοσύνης ἀπό τίς ὑπό-
λοιπες μορφές ἐξουσίας.

Δ. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΛΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Δ.1 ΛΑΟΣ

Στά πλαίσια της λαϊκής κυριαρχίας και της δημοκρατικής διαδικασίας έχουμε Άμεση Έκλογή από το λαό των :

α) κοινοτικών συμβουλίων

β) περιφερειακών συμβουλίων

Επειδή τα δύο αυτά συλλογικά όργανα είναι η πηγή κάθε Εκτελεστικής Εξουσίας και νομοθετικής πράξης, έχουμε με την Άμεση Έκλογή τους από το λαό συμμετοχή της βάσης στη διαμόρφωση της πολιτικής και στην Άσκηση της Εξουσίας.

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ

Η χώρα αποκεντρώνεται σέ έντεκα (II) περιφέρειες. Κάθε περιφέρεια απαρτίζεται από κοινότητες. Με αυτό τον τρόπο αποφεύγεται ο σχηματισμός κεντρικής (συγκεντρωτικής και ανεξέλεγκτης) Εξουσίας και Εξασφαλίζεται στην πράξη (και όχι μόνο θεωρητικά) η συμμετοχή της βάσης.

Δ.2 ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Είναι η στοιχειωδέστερη μορφή οργάνωσης. Λόγω σχετικά μικρού πλήθους μελών του κάθε κοινοτικού συμβουλίου, άσκει καθένα στην κλίμακα της δικαιοδοσίας και των ένδιαφερόντων του νομοθετική και Εκτελεστική Εξουσία.

Η συμμετοχή τους στην διαμόρφωση της γενικότερης πολιτικής και σχεδιασμού εκφράζεται από τη συνέλευση κοινοτικών συμβουλίων.

Τα κοινοτικά συμβούλια λοιπόν :

α) σχηματίζουν και Ελέγχουν τη συνέλευση κοινοτικών συμβουλίων.

β) Εποπτεύουν και Ελέγχουν Επιχειρήσεις αναλόγου μεγέθους (κοινοτικές).

γ) Εκτελούν το κοινοτικό πρόγραμμα ανάπτυξης (στά πλαίσια του γενικότερου Εθνικού προγράμματος).

Δ.3 ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ (II στόν αριθμό)

Αποτελούν τήν άμέσως άνώτερη οργανωτική μορφή (σέ κλίμακα μεγέθους). Είναι έντελώς ανεξάρτητα από τά κοινοτικά συμβούλια. (καθώς επίσης ανεξάρτητες είναι καί οί περισσότερες υπηρεσίες καί όργανα, πού προέρχονται από τά δύο είδη συμβουλίων).

Λόγω πλήθους μελών είναι σώματα μόνον νομοθετικά.

Τό έκτελεστικό όργανο σέ περιφερειακή κλίμακα είναι ή περιφερειακή διοίκηση.

Όπως τά κοινοτικά, έτσι καί τά περιφερειακά συμβούλια συμμετέχουν στή διαμόρφωση καί τόν έλεγχο τών γενικώτερων προγραμμάτων καί πολιτικής μέσω της συνέλευσης περιφερειακών συμβουλίων.

Τά περιφερειακά συμβούλια λοιπόν :

- α) εκλέγουν καί ελέγχουν τήν περιφερειακή διοίκηση
- β) σχηματίζουν καί ελέγχουν τή συνέλευση περιφερειακών συμβουλίων.

Δ.4 ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Έκτελεστικό όργανο τών περιφερειακών συμβουλίων, εκλέγεται καί ελέγχεται από αυτά.

Άρμοδιότητες :

- α) περιφερειακή ασφάλεια διά μέσου της περιφερειακής πολιτοφυλακής, τήν όποια καί διοικεί.
- β) εκτέλεση του περιφερειακού προγράμματος ανάπτυξης (στά πλαίσια του γενικώτερου εθνικού προγράμματος)
- γ) εποπτεία καί έλεγχος τών επιχειρήσεων αντιστοίχου μεγέθους (περιφερειακών).

Δ.5 ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Τό βασικώτερο συλλογικό όργανο της πολιτείας σέ θέματα αναθεώρησης καί έλέγχου τών γενικών αρχών καί της πολιτικής. Από τό λαό τό χωρίζει μόνο μία οργανωτική βαθμίδα, τά κοινοτικά συμβούλια.

Λειτουργίες:

- α) εκλέγει καί ελέγχει τόν πρόεδρο της δημοκρατίας
- β) εκλέγει καί ελέγχει τό ανώτατο συμβούλιο ελληνικής δικαιοσύνης (ΑΣΕΔ).

Αρμοδιότητες :

- α) αναθεωρεί τó σύνταγμα. Έχει δηλ. θεμελιακό ρόλο γιατί από αυτήν εξαρτάται ή μορφή του πολιτεύματος.
- β) αναθεωρεί τó πρόγραμμα του ΕΣΟΚΑ. Από αυτήν δηλ. εξαρτάται καί ή μορφή του γενικώτερου προγράμματος κοινωνικής καί οικονομικής ανάπτυξης.

Δ.6 ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Ένω από τά κοινοτικά συμβούλια προκύπτουν κυρίως όργανα μέ έργο αναθεωρητικό καί συντονιστικό, από τά περιφερειακά συμβούλια προκύπτει ό διοικητικός μηχανισμός (ΕΣΟΚΑ, ΒΟΥΛΗ, ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, ΑΣΕΕ καί τó έπιτελικό σώμα ΕΚΚΟΠ)

Λειτουργίες :

- α) ελέγχει καί ελέγχει τó ίδρυμα ραδιοφωνίας καί τηλεόρασης (IPT)
- β) ελέγχει καί ελέγχει τó έθνικό συμβούλιο οικονομικής καί κοινωνικής ανάπτυξης (ΕΣΟΚΑ)
- γ) ελέγχει καί ελέγχει τή βουλή
- δ) ελέγχει καί ελέγχει τó ανώτατο συμβούλιο έφεδρικής έθνοφρουράς (ΑΣΕΕ).

Δ.7 ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ελέγεται καί έλέγχεται από τή συνέλευση κοινοτικών συμβουλίων. Στα μεσοδιαστήματα τής συνέλευσης (καί μόνον σ' αυτά) μπορεί νά επέμβουν στη σύνθεσή του τó ΕΣΟΚΑ καί ή βουλή μέ πλειοψηφία 2/3 τών μελών τους Τό δικαστικό σώμα αυτοδιοικείται
Τό παραπάνω σχήμα αποτελεί τήν έφαρμογή στην πράξη τής αρχής τής ανεξάρτητης δικαιοσύνης.

Δ.8 ΙΔΡΥΜΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ (IPT)

Ελέγεται καί έλέγχεται από τή συνέλευση περιφερειακών συμβουλίων. Κατά τά λοιπά είναι τελείως ανεξάρτητο. Τό IPT αυτοδιοικείται.
Τό σχήμα αυτό αναγνωρίζει τή βασική σημασία καί ρόλο τών μαζικών μέσων επικοινωνίας (ραδιόφωνο, τηλεόραση) στη διαμόρφωση καί τόν επηρεασμό τής κοινής γνώμης, μέ άλλα λόγια τόν όλέθριο ρόλο τής προπαγάνδας όταν

τά μέσα αυτά είναι εξαρτημένα και υπηρετούν τα συμφέροντα μειοψηφίας.

Δ.9 ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΦΕΔΡΙΚΗΣ ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΑΣ (ΑΣΕΕ)

Διοικητικό και συντονιστικό όργανο της εφεδρικής εθνοφρουράς, η οποία αποτελεί την πραγμάτωση της αρχής της δυναμικής λαϊκής κυριαρχίας, του ένοπλου λαού. Έκλέγεται και ελέγχεται από τη συνέλευση περιφερειακών συμβουλίων.

Για τις δημοκρατικές πολιτείες, όπως τις ξέραμε μέχρι σήμερα είναι ένας κυριολεκτικά επαναστατικός θεσμός.

Εξουδετερώνει τον κίνδυνο βίαιας κατάλυσης του πολιτεύματος από οργανωμένες μειοψηφίες. Προϋποθέτει βέβαια ένα λαό πολιτικά ώριμο, και με επαναστατικό-μαχητικό πνεύμα.

Άλλοιως είναι ένας θεσμός επικίνδυνος είτε άχρηστος. Λειτουργίες και αρμοδιότητες :

α) προστασία του συντάγματος

β) σε καιρό πολέμου εντάσσεται στις ένοπλες δυνάμεις

Δ.10 Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Είναι το ανώτατο συντονιστικό όργανο του κράτους.

Αποτελεί συγγέντρωση και έκφραση σε ένα πρόσωπο των θεμελιωδών αρμοδιοτήτων της συνέλευσης κοινοτικών συμβουλίων, η οποία τον εκλέγει και τον ελέγχει και της οποίας τη γραμμή εκφράζει.

Δύο βασικά νέα χαρακτηριστικά διακρίνουν αυτό το θεσμό :

- ότι έχει πολύ περιορισμένη, αν όχι καθόλου εκτελεστική εξουσία, η οποία έχει ανατεθεί σε συλλογικά όργανα. Είναι δηλαδή ένα συντονιστικό όργανο.

- ότι δεν εκλέγεται άμεσα από το λαό, ούτε από αντιπροσώπους των οποίων το έργο θα ήταν μόνο η εκλογή του προέδρου.

Συνεπώς προς την έμμεση εκλογή του είναι ο περιορισμός των εξουσιών του.

Αρμοδιότητες :

α) προεδρεύει του ΕΣΟΚΑ (συντονισμός και σχεδιασμός του κοινωνικού και οικονομικού προγράμματος)

β) προεδρεύει τοῦ ΑΣΕΕ (ὕπευθυνότητα γιά τήν προστα-
σία τοῦ συντάγματος).

γ) ἐνημερώνεται γιά τό ἔργο τῆς κυβέρνησης στήν
ὁποία, ὅμως, δέν ἔχει δικαίωμα νά ἀσκει ἔλεγχο.

Δ.ΙΙ ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (ΕΣΟΚΑ)

Ἐκλέγεται καί ἐλέγχεται ἀπό τή συνέλευση περιφερει-
ακῶν συμβουλίων. Εἶναι σῶμα νομοθετικό ὅσον ἀφορᾷ στήν
κοινωνική καί οἰκονομική πολιτική.

Μέ τή συμπράσταση τοῦ ΕΚΚΟΠ σάν ἐπιτελικοῦ ὀργάνου, ἐκ-
πονεῖ τό πρόγραμμα γιά τήν οἰκονομική καί κοινωνική ἀνά-
πτυξη τῆς χώρας σ' ἐ ἁρμονία μέ τά ἐπ' ἑ μέρους περιφερει-
ακά καί κοινοτικά προγράμματα.

Τό πρόγραμμά του εἶναι δεσμευτικό γιά τήν κυβέρνηση
καί τίς περιφερειακές διοικήσεις.

Λειτουργίες :

α) ἐκλέγει καί ἐλέγχει μαζί μέ τή βουλή τήν κυ-
βέρνηση τῆς χώρας.

β) σχηματίζει καί ἐλέγχει τό ΕΚΚΟΠ.

Ἀρμοδιότητες :

κατάρτιση τοῦ γενικοῦ προγράμματος κοινωνικῆς καί
οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης.

-- Προεδρεύεται ἀπό τόν πρόεδρο τῆς δημοκρατίας.

Δ.Ι2 ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ (ΕΚΚΟΠ)

Σχηματίζεται καί ἐλέγχεται ἀπό τό ΕΣΟΚΑ. Κατά τά
ἄλλα εἶναι ἕνα τελείως ἀνεξάρτητο, ἐπιτελικό σῶμα, ἀπο-
τελούμενο ἀπό εἰδικούς οἰκονομολόγους, κοινωνιολόγους
καί τεχνολόγους.

Εἶναι ὁ "ἐγκέφαλος" τοῦ κοινωνικοῦ καί οἰκονομικοῦ προ-
γραμματισμοῦ.

Δ.Ι3 Η ΒΟΥΛΗ

Νομοθετικό σώμα, ελέγχει τήν κυβέρνηση.

Ειλέγεται καί ἐλέγχεται ἀπό τή συνέλευση περιφερειακῶν συμβουλίων. Μόνο κατὰ τό ὄνομα εἶναι βουλή ὅπως ἔχουμε συνηθίσει νά τή θεωροῦμε γιατί :

- δέν ἐιλέγεται ἄμεσα ἀπό τό λαό, ἀλλά ἔμμεσα ἀπό ἐιλεγμένους ἀντιπροσώπους.

- δέν σχηματίζει ἀνεξάρτητα τήν κυβέρνηση, ἀλλά ἀπό κοινοῦ μέ τό ΕΣΟΚΑ.

- δέν ἀποτελεῖ σύνολο πολιτικῶν σχηματισμῶν μέ τή γνωστή μορφή (πολιτικά κόμματα), ἀλλά ἀπλῶς ἐκφραση τῶν τάσεων, ποῦ διαμορφώνονται ἐσωτερικά στή συνέλευση περιφερειακῶν συμβουλίων.

Λειτουργίες :

ἐκλογή καί ἐλεγχος, ἀπό κοινοῦ μέ τό ΕΣΟΚΑ, τῆς κυβέρνησης τῆς χώρας.

Ἀρμοδιότητες :

1. Ἀπό κοινοῦ μέ τήν κυβέρνηση εἶναι ἀρμόδια γιά τά ἐξῆς θέματα :

- α) ἐξωτερική πολιτική
- β) ἐθνική ἀμυνα (ἐνοπλες δυνάμεις)
- γ) ἐθνική ἀσφάλεια (περιφερειακή πολιτοφυλακή)

2. Μαζί μέ τό ΕΣΟΚΑ ἐπεμβαίνει ὑπό ὅρους στή σύνθεση τοῦ ΑΣΕΔ.

Δ.Ι4 Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Σώμα συντονιστικό καί ἐκτελεστικό.

Ειλέγεται καί ἐλέγχεται ἀπό τή βουλή καί τό ΕΣΟΚΑ.

Δέν μοιάζει μέ τίς γνωστές κυβερνήσεις ἑνός ἢ συνδυασμοῦ περισσοτέρων πολιτικῶν κομμάτων, οὔτε ἔχει τόσο μεγάλες ἐξουσίες, ὅπως αὐτές.

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά δέν ἔχει καμμιά σχέση μέ μονοκομματισμό καί αὐταρχική ἐξουσία.

Ἀρμοδιότητες :

α) ἐποπτεία καί ἐλεγχος ἐπιχειρήσεων ἀντιστοίχου μεγέθους (ἐθνικῶν).

β) σέ συνεργασία μέ καί κάτω ἀπό τόν ἔλεγχο τοῦ ΕΣΟΚΑ, ἐποπτεία καί συντονισμός τῆς ἐκτέλεσης τοῦ προγράμματος τοῦ ΕΣΟΚΑ κατὰ περιφέρειες καί κατὰ κλάδους

της οικονομίας.

Σ' αυτά τὰ πλαίσια συντονίζει τις δραστηριότητες των περιφερειακών διοικήσεων και των κοινοτικών συμβουλών.

γ) σε συνεργασία με την και κάτω από τον έλεγχο της βουλής, εθύνεται για :

- την εξωτερική πολιτική
- την εθνική άμυνα και
- την εθνική ασφάλεια.

Η κυβέρνηση δεν διαθέτει πολιτοφυλακή ή αστυνομικές δυνάμεις. Αποφεύγεται έτσι η δημιουργία στην πράξη αστυνομικού κράτους.

Ο συντονισμός από την κυβέρνηση του έργου των περιφερειακών πολιτοφυλακών, γίνεται μόνο στο μέτρο, που είναι απαραίτητο για την εθνική ασφάλεια.

Δ.15 ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ

α) Οι εργαζόμενοι αυτοδιαχειρίζονται τις κοινωνικοποιημένες (όχι κρατικοποιημένες) επιχειρήσεις (εθνικές, περιφερειακές, κοινοτικές, αγροτικούς συνεταιρισμούς).

β) Συνεταιρίζονται σε συνδικαλιστικά σωματεία κατά κλάδο, (ή οργάνωση σε συμβούλια έχει κοινοτικό είτε περιφερειακό χαρακτήρα και όχι κλαδικό), στα πλαίσια της περιφέρειας. Οι περιφερειακές διοικήσεις τους εκλέγουν εθνικές.

γ) Έχουν το δικαίωμα απεργίας, ιδιαίτερα όταν απειλείται η αυτοδιαχείριση ή ανακύπτουν προβλήματα άνισου εισοδήματος κατά κλάδο (για τη δίκαια κατανομή κατά περιφέρεια φροντίζουν οι περιφερειακές διοικήσεις).

Γενική αρχή :

- ΚΑΝΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΚΛΕΓΕΙ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΑΞΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΡΙΤΗ ΦΟΡΑ.
- ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΚΛΗΤΟΙ.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ι. 'Αξιοσημείωτος είναι ο έλεγχος σώματος πού προ-
κύπτει από τὰ περιφερειακά συμβούλια (ΕΣΟΚΑ) μέσω όρ-
γάνου, πού σχηματίζεται από τὰ κοινοτικά συμβούλια (συν-
έλευση κοινοτικών συμβουλίων, πρόεδρος τής δημοκρατίας).
"Άλλες περιπτώσεις σύνδεσης καί συνεργασίας τών δύο
συλλογικών όργάνων παρατηρούνται :

α) στις υπόλοιπες αρμοδιότητες του προέδρου τής
δημοκρατίας (ΑΣΕΕ:, κυβέρνηση)

β) στον έλεγχο τής σύνθεσης του ΑΣΕΔ (τό ΑΣΕΔ
προέρχεται από τὰ κοινοτικά συμβούλια * στη σύνθεσή του
όμως μπορούν σέ ειδική περίπτωση νά επέμβουν ή βουλή
καί τό ΕΣΟΚΑ, πού προέρχονται από τὰ περιφερειακά
συμβούλια).

2. Τό έργο τής αναθεώρησης του συντάγματος έχει
ανατεθεί στη συνέλευση κοινοτικών συμβουλίων, ενώ τό
έργο τής δυναμικής προστασίας του στο ΑΣΕΕ, δηλ. σέ
δύο σώματα έκ πρώτης όφως ανεξάρτητα.
Τό κενό αυτό έρχεται νά συμπληρώσει ο πρόεδρος τής
δημοκρατίας .

Τό σχήμα αυτό πάντως πρέπει νά προσεχτεί ιδιαίτερα
γιά νά αποφευχθεί παρεξήγηση μεταξύ "αναθεωρητών" καί
"προστατών" του συντάγματος.

3. "Άμεση έκλογή του προέδρου τής δημοκρατίας από
τό λαό μέ ταυτόχρονη ένίσχυση τών αρμοδιοτήτων του
δέν συμβιβάζεται μέ τήν παράλληλη ύπαρξη τών ανωτάτων
συλλογικών όργάνων, τὰ όποια αναδελχνονται ανεξάρτητα
από αυτόν. Γιατί τότε θά υπήρχε μεγάλος κίνδυνος σύγ-
κρουσης έξουσιών σέ περίπτωση διαφωνίας, καί διχασμός
του έθνους.

Ή έμμεση έκλογή του προέδρου καί ο υποβιβασμός του
από απόλυτο έντελεστικό σέ άπλό συντονιστικό όργανο
είναι έπομένως συνεπής προς τό όλο πρόγραμμα.

4. 'Υπάρχει ανάγκη προσεκτικού συντονισμού του ΕΣΟΚΑ και της βουλής (π.χ. μέσω της συνέλευσης περιφερειακών συμβουλών), ώστε να μην επιδρούν ανεξάρτητα και ίσως αλληλοσυγκρουόμενα στη διαμόρφωση του έργου και στις δραστηριότητες ενός και του αυτού σώματος, της κυβέρνησης.

5. Το προοδευτικό σχήμα για το IPT πρέπει να συμπληρωθεί με θεσμοθέτηση της ελευθεροτυπίας και της ελεύθερης έκφρασης (π.χ. θέατρο, συγγραφή - εκδόσεις κ.λ.π.) Γιατί τότε η σωστή ενημέρωση της κοινής γνώμης και επομένως η συνειδητή και υπεύθυνη συμμετοχή του λαού στις αποφάσεις είναι εξασφαλισμένη.

6. Γιατί τα περί συνδικαλιστικών σωματείων και δικαιώματος απεργίας περιορίζονται μόνο στους εργαζόμενους των επιχειρήσεων; Τι συμβάλει με τους υπαλλήλους του κρατικού μηχανισμού και τις ένοπλες δυνάμεις (πολιτοφυλακή), ως προς τη διεκδίκηση κλαδικών αιτημάτων;

7. 'Ανάγκη διευκρίνησης του όρου: "έθνική άμυνα" και του όρου "ένοπλες δυνάμεις". ποια είναι δηλαδή η μορφή, η δύναμη και η οργάνωση των ενόπλων δυνάμεων; Και μήπως θά αρκούσε η έθνοφρουρά μόνον;

8. Τα κοινοτικά και περιφερειακά συμβούλια όχηματίζουν τις συνελεύσεις τους με το σύνολο των μελών τους ή με αντιπροσώπους; Συνεδριάζουν αυτές οι συνελεύσεις σε τακτά χρονικά διαστήματα; και πόσες φορές το χρόνο;

9. Έργο των συνδικάτων τά κλαδικά και όχι τά περιφερειακά αίτήματα.

